

ST. MARTIN SZENTMARTONI IMRE

**SZOPRÁNSZAXOFON
HAZAI MESTERE**

SZENTMARTONI NORMAN

**MUSICAL
ÉNEKES-SZÍNÉSZ**

St. Martin (Szentmartoni Imre)

1965 január 21.-én született Hódmezővásárhelyen Szentmártony Imre néven , van egy nővére.

Budapesten , Szegeden és a Balaton környékén is nevelkedett. Már óvodás kora óta zenél.

10 évig trombitált, majd basszusgitározott, később dobolt. 8 éven keresztül versenyszerűen sportolt, ebben atlétika és főként futball volt, rövid és hosszútávfutásban nyert versenyeket. 1979-1983 -ig vendéglátós szakközépiskolába járt ,már akkor játszott rövid ideig a Boszorkánycsepp Dixieland- ben. 18 évesen váltott szaxofonra.

Jelentkezett a vendéglátó-ipari főiskolára, de nem vették fel, a zeneművészetire viszont igen.

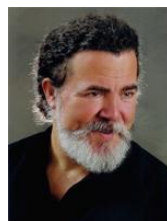
A szopránszaxofon hazai mestere lett.

Szentmartoni Norman.

Hódmezővásárhelyen született 1985 június 5.-én.

Gyermekként orvos szeretett volna lenni, a gimnáziumi éve alatt tanulmányai is erre fordultak. Végül azonban a Corvinus Egyetem gazdaságinformatika szakán tanult. Tanulmányait a Pesti Broadway Stúdióban fejezte be, aminek az elvégzése után elnyerte a színházi és filmszínész minősítést.

Szabadidejében sportol, Judo országos bajnok, jelenleg pedig crossfitezik. Ideje nagy részét a színház, valamint az éneklés tölti ki. 2011 óta Európa-szerte turnézik A Szépség és a Szörnyeteg előadással, melyben a Szörnyeteg szerepét alakítja nagy sikerrel, német nyelven.

Simon András - Grafikus művész

1958 február 4-én született Budapesten. Szülei elmondása szerint már két és fél éves korában is ellenállhatatlan vágyat érzett arra, hogy nyomot hagyjak a világban. Ez abban nyilvánult meg, hogy bármilyen keze közé került tárggyal, amellyel képes volt vonalat húzni, absztrakt grafittiket helyeztet el a lakásuk falain. Szelíd szülői biztatásra aztán rászokott a papírra és ezt a nemes matériát azóta sem hagyta el. Az általános iskola felső tagozatában egy zseniális festőművész rajztanárral, Bakonyi Mihállyal hozta össze a jó sors. A tőle kapott felkészítésnek köszönhetően, hogy felvették a Budapest-i Képző és Iparművészeti Szakközépiskolába, ahol Játékkészítő-Grafika szakon végzett 1976-ban. Az ezt követő évben két művészeti akadémiára is felvételizett. Érettségi után az Iparművészeti Főiskolára, a következő nyáron pedig a Képzőművészeti Főiskolára, de egyik helyre sem vették fel. Ekkor határozta el, hogy nem veszteget több időt a főiskolákra, "én hivatalos diploma nélkül is művész leszek" lett életeleme..1977- ben - apró vargabetűk után - sikerült elhelyezkednie a Tankönyvkiadó vállalat Grafikai osztályán grafikai szerkesztőként itt maga is kedvet a tankönyv illusztrálásához. Két év után kilépett a Kiadóból és - mint külső munkatárs- két év alatt 28 tankönyv illusztrációját készítette el. Végül azonban szomorúan kellett rájönnöm arra, hogy ez nem az, amire ő vágyott. A tankönyv illusztrálás sok kötöttsége és megfelelési kényszere lassan teljesen keresztre szegezte benne az alkotó szabadságot. Mélyen hasított lelkébe a felismerés, hogy nem mások igényeit kiszolgáló grafikus mester akar lenni, hanem művész.

